

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7451/2549

พนักงานอัยการประจำศาลแขวงนนทบุรีโจทก์ นางเพ็ญศรี ม่วงทิพย์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 158, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

ฟ้องของโจทก์ที่กล่าวว่า "จำเลยจะโอนที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้เสียหายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2541 อันเป็นความเท็จทั้งสิ้น ความจริงแล้วจำเลยได้ไปแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจว่า โฉนดที่ดินหาย แล้วออกโฉนดใหม่ นำโฉนดที่ดินดังกล่าวไปจำนองแก่ผู้มีชื่อ จำเลยไม่มีเจตนาขายที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้เสียหายแต่อย่างใดย่อมมีความหมายว่า จำเลยไม่มีเจตนาขายที่ดินให้แก่ผู้เสียหายตั้งแต่วันที่ 7 พฤศจิกายน 2540 อันเป็นวันที่หลอกลวงผู้เสียหายแล้ว โดยก่อนหน้านั้นจำเลยได้ไปแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจว่าโฉนดที่ดินหาย แล้วออกโฉนดใหม่และนำไปจำนองแก่ผู้มีชื่อ ฟ้องโจทก์จึงบรรยายการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดครบถ้วนองค์ประกอบผิดฐานฉ้อโกง อันเป็นฟ้องที่ถูกต้องตาม ป.วิ.อ. มาตรา 158 (5) แล้ว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2540 เวลากลางวัน จำเลยได้หลอกลวงนายสุวิศิษฐ์ เลิศไสว ผู้เสียหาย ด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงอันควรบอกให้แจ้งแก่ผู้เสียหายว่า จำเลยมีความประสงค์จะขายที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ 119511 ตำบลบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี ให้ผู้เสียหายในราคา 248,000 บาท โดยมีเงื่อนไขว่า จำเลยจะโอนที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้เสียหายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2541 อันเป็นความเท็จทั้งสิ้น ความจริงแล้วจำเลยได้ไปแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจว่า โฉนดที่ดินหาย แล้วออกโฉนดใหม่ นำโฉนดที่ดินดังกล่าวไปจำนองแก่ผู้มีชื่อ จำเลยไม่มีเจตนาขายที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้เสียหายแต่อย่างใด โดยการหลอกลวงดังกล่าวทำให้ผู้เสียหายหลงเชื่อว่าเป็นความจริง จึงส่งชำระเงินค่าที่ดินจำนวน 248,000 บาท ให้แก่จำเลย เป็นเหตุให้จำเลยได้ไปซึ่งทรัพย์สินของผู้เสียหาย ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 กับให้คืนเงิน จำนวน 248,000 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 จำคุก 1 ปี จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 6 เดือน ให้จำเลยคืนเงินจำนวน 248,000 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า ฟ้องโจทก์ได้บรรยายการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดครบถ้วนองค์ประกอบความผิดฐานฉ้อโกงหรือไม่ โจทก์บรรยายฟ้องว่า "เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2540 เวลากลางวัน จำเลยโดยทุจริตได้บังอาจหลอกลวงนายสุวิศิษฐ์ เลิศไสว ผู้เสียหาย ด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงอันควรบอกให้แจ้งแก่ผู้เสียหายว่า จำเลยมีความประสงค์จะขายที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ 119511 ตำบลบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ให้แก่ผู้เสียหายในราคา 248,000 บาท โดยมีเงื่อนไขว่า จำเลยจะโอนที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้เสียหายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2541 อันเป็นความเท็จทั้งสิ้นความจริงแล้วจำเลยได้ไปแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจว่า โฉนดที่ดินหาย แล้วออกโฉนดใหม่ นำโฉนดที่ดินดังกล่าวไปจำนองแก่ผู้

มีชื่อ จำเลยไม่มีเจตนาขายที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้เสียหายแต่อย่างใด โดยการหลอกลวงดังกล่าว ทำให้ผู้เสียหายเชื่อว่าเป็นความจริงจึงส่งชำระเงินค่าที่ดินจำนวน 248,000 บาท ให้แก่จำเลย เป็นเหตุให้จำเลยได้ไปซึ่งทรัพย์สินของผู้เสียหาย ผู้ถูกหลอกลวง" พิจารณ์แล้วเห็นว่า ฟ้องของ โจทก์ที่กล่าวว่า "จำเลยจะโอนที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้เสียหายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2541 อัน เป็นความเท็จทั้งสิ้น ความจริงแล้วจำเลยได้ไปแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจว่าโฉนดที่ดินหาย แล้วออกโฉนดใหม่ นำโฉนดที่ดินดังกล่าวไปจำหน่ายแก่ผู้มีชื่อ จำเลยไม่มีเจตนาขายที่ดินดังกล่าวให้ แก่ผู้เสียหายแต่อย่างใด" ย่อมมีความหมายว่า จำเลยไม่มีเจตนาขายที่ดินให้แก่ผู้เสียหายตั้งแต่วันที่ 7 พฤศจิกายน 2540 อันเป็นวันที่หลอกลวงผู้เสียหายแล้ว โดยก่อนหน้านั้นจำเลยได้ไปแจ้งความ ต่อเจ้าพนักงานตำรวจว่าโฉนดที่ดินหาย แล้วออกโฉนดใหม่และนำไปจำหน่ายแก่ผู้มีชื่อ ฟ้องโจทก์ จึงบรรยายการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดครบถ้วนองค์ประกอบความผิดฐาน ฉ้อโกงอันเป็นฟ้องที่ถูกต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) แล้ว ขอบที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 จะพิจารณาอุทธรณ์ของจำเลยต่อไป ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 เห็นว่า โจทก์ มิได้ยืนยันว่าข้อเท็จจริงที่เป็นความจริงดังกล่าวได้เกิดขึ้นก่อนที่จำเลยจะนำที่ดินไปขายให้แก่ ผู้เสียหายอันจะทำให้เห็นว่าจำเลยมีเจตนาที่จะหลอกลวงผู้เสียหายมาตั้งแต่ต้น จึงเป็นฟ้องที่มีได้ บรรยายการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดให้ครบถ้วนองค์ประกอบความผิดฐาน ฉ้อโกงนั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาโจทก์ฟังขึ้น แต่เนื่องจากศาลอุทธรณ์ภาค 1 ยัง มิได้วินิจฉัยปัญหาตามอุทธรณ์ของจำเลย เห็นสมควรย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์ภาค 1 เพื่อ พิจารณาพิพากษาใหม่" พิจารณาพิพากษาคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ให้ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณาพิพากษาใหม่ตามรูปคดี

องค์คณะ

ปัญญารัตน์ วัชรยะวานิช · เกรียงชัย จิงจตุรพิธ · มานัส เหลืองประเสริฐ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7451/2549>